

mers Beskyttelse giver en Beskyttelse for disse særlige Arter af „blandede Meddelelser og Dagsnyheder“, som de ellers efter Paragraffens første Stykke ikke har, nemlig Beskyttelse af Formen, Opstillingen, Skildringen, alt det, der gør, at Meddelelsen har en særegen Værdi udover den rent faktiske Nyhedsmeddelelse. I Betragtning af de store økonomiske Interesser, der knytter sig til Fremskaffelsen af Pressetelegrammer, de ofte meget store økonomiske Bekostninger, der er forbundet dermed, er det en meget beskeden Beskyttelse, der foreslaas i Lovforslaget.

Vi vil dernæst indtrængende anbefale den Ændring, der i § 15's første Stykke foreslaas derved, at den frie Laaneret begrænses til „aktuelle Artikler vedrørende økonomiske, politiske eller religiøse Spørgsmaal“. Det Hovedpunkt, der altid har været fremført overfor dem, som hævdede Journalistens som alle andre Aandsarbejders Ophavsret, er, at Samfundet har Interesse i, at Diskussionen om offentlige Forhold kan foregaa uhemmet af Bestemmelser om Ejendomsret til de Indlæg, der fremkommer. Det er vor bestemte Overbevisning, at naar Artikler om politiske, økonomiske og religiøse Emner, med det samme Forbehold som hidtil, at der ikke er nedlagt Forbud mod Eftertryk, bliver givet helt fri, blot mod Citat, vil enhver rimelig Samfundsinteresse være varetaget. For alle andre Artiklers Vedkommende gælder det jo, at det faktiske Nyhedsindhold er fuldkommen ubeskyttet, fordi det ligger udenfor Forfatterrettens Begreb. Den Ændring, Lovforslaget gennemfører, betyder derimod det, som vi anser for et Fremskridt, at disse Artikler, de kunstneriske, videnskabelige, litterære, beskyttes mod *Gengivelse*, deres Form beskyttes absolut.

Men med Hensyn til de specielt nævnte Artikler, de politiske, økonomiske og religiøse, indføres til Gengæld det, der efter vor Opfattelse er et Tilbageskridt, en videre Adgang til at aftrykke end efter den nugældende Lov. Denne giver kun Adgang til at aftrykke „enkelte“ Artikler, medens Begrænsningen, der ligger i Ordet „enkelte“, ikke findes i Lovforslaget. Det vilde efter vor Opfattelse være rimeligt, om det ærede Udvalg vilde genindføre denne meget beskeden Begrænsning, saa man ikke skulde komme ud i en Tilstand, hvor en stor Artikelserie, Resultatet af et stort Arbejde, uden videre kunde tilegnes i sin Helhed, saaledes som man har set Eksempler paa, at det er sket.

Jeg understreger i øvrigt, at alle de Regler, der findes i Forfatterloven om Bladartikler, jo ikke alene angaar de Artikler, som Journalisterne skriver, men overhovedet alle Artikler af Indsendere, Kronikører, den politiske Førers Nytaarsartikel saavel som Forfatterens, Digterens eller Embedsmandens Indlæg, store og smaa, om de Emner, der behandles i den offentlige Diskussion.

Jeg vil hermed gerne indtrængende henstille til det ærede Udvalg at tiltræde Lovforslagets Regler vedrørende Pressen, muligt med den enkelte Forbedring, jeg for et Øjeblik siden nævnte. Det vil kun være at yde dem, der skriver i Bladene, en meget beskeden Forbedring af deres Forfatterretsstilling; og det vil være meget langt fra, at man derved vil yde denne Del af Aandsarbejderne den samme Beskyttelse, som vi her i Landet har regnet det for vor Pligt som Kulturfolk at yde alle andre Aandsarbejdere for de Værker, de skaber.

For Danske Journalisters Fællesrepræsentation

Karl I. Eskelund,
Formand.